
BIJ DE AMSE POMP

Uitgave van de
Vereniging Oud-Lunteren
Verschijnt twee maal per jaar.
ISSN: 1384-9131

Redactie: J. Langeveld
H. van den Brink
G. van Harn
Druk: Drukkerij AMV

Bestuur:

J. F. H. van Ravenswaaij (Voorzitter)	6741 DN Lunteren	Tel. 0318-485561
Van den Hamlaan 6		
S. Feenstra (Secretaris)	6741 DK Lunteren	Tel. 06-57101259
Boslaan 52		
C. F. den Boer (Penningmeester)	6741 AB Lunteren	Tel. 0318-486254
p.a. Dorpsstraat 55		
G. van Koesveld (Bestuurslid)	6741 DK Lunteren	Tel. 06-53802309
Boslaan 52		
Tj. Timmer (Bestuurslid)	6741 AB Lunteren	Tel. 0318-484765
Dorpsstraat 49c		
L. E. Hazeleger (Bestuurslid)	6741 EG Lunteren	Tel. 0318-483686
Oude Arnhemseweg 63		
M. van der Hoff (Bestuurslid)	6741 DN Lunteren	Tel. 06-20414915
Van den Hamlaan 16		
Ledenadministratie	6741 AB Lunteren	Tel. 0318-486254
p.a. Dorpsstraat 55		

Bankrekening IBAN: NL19RABO0337501416

Expositieruimte: Dorpsstraat 55, 6741 AB Lunteren, tel. 0318-486254

E-mailadres: info@museumlunteren.nl

Financiële administratie: Spelt Financiële Adviseurs B.V., tel. 0318-693391

Website: www.museumlunteren.nl

Correspondentieadres:

Secretariaat Vereniging Oud-Lunteren, Dorpsstraat 55, 6741 AB Lunteren

Openingsdagen museum:

Het gehele jaar door van dinsdag t/m zaterdag van 13.30 - 16.30 uur.

Bezoek op andere tijden in overleg.

Toegangsprijs: € 3,--

Leden van de Vereniging Oud-Lunteren en jongeren tot 18 jaar gratis toegang.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Vereniging Oud-Lunteren.

De Noordmansvleugel

Velen zal het zijn opgevallen dat de bouw alweer het hoogste punt heeft bereikt. Het wordt een zeer ruime, moderne aanvulling op de bestaande bouw uit begin vorige eeuw. December zal de oplevering plaatsvinden.

Vervolgens zijn er een aantal maanden nodig om het gebouw om te toveren tot een museaal geheel en dat is nog een hele klus voor een vrijwilligersorganisatie. Gelukkig zijn er bij de vrijwilligers een aantal mensen die erg handig zijn. Het is aan de andere kant zo dat specifieke deskundigheid op het gebied van vormgeving, inrichting en ontwerpen gemist wordt.

Er wordt goed en constructief samengewerkt tussen aannemer Wolswinkel, architectenbureau Theo Verburg en onze bouwcommissie. Het voorstellen is dat de opening in mei zal plaatsvinden.

Het is uiteraard geweldig dat door het erfdeel van Johannes Noordmans het Museum Lunteren mag uitgroeien! De financiering is nog niet geheel rond, via fondsen en donaties is al een deel van het tekort bijeengebracht en we hopen dat het resterende deel er eveneens zal komen.

Mochten er onder u mensen zijn die op de een of andere manier bereid zijn het museum te ondersteunen of een donatie willen doen dan is dat fantastisch! Giften zijn aftrekbaar.

Er zal geopend worden met naar verwachting 5 nieuwe, verrassende, bijzondere exposities. Op weg naar een museum voor Kunst en Cultuurhistorie willen wij ook een galerie, in eigen beheer, aan het geheel van het museum toevoegen.

Uiteraard hopen we dat de situatie aan de achterzijde (Klomperweg) van het museum dat nu nogal rommelig is, ooit wordt opgelost.

In het kader van het geheel vernieuwde museum komt het bestuur met een voorstel op de volgende ledenvergadering voor verhoging van de entree en het lidmaatschap van de vereniging. Voor leden, jongeren (tot 18 jaar) en bezoekers met een museumkaart blijft de entree gratis.

Dick van Dijk:

29 mei namen we afscheid van een bijzondere vrijwilliger Dick van Dijk.

Vele jaren zette hij zich in voor het museum. Met respect denken we aan al het werk dat Dick verzette bij de eerste uitbreiding, aan de Klomperweg. Dick was op alle fronten aanwezig, was altijd oproepbaar voor veelal technische problemen in het museum. Met anderen was hij verantwoordelijk voor de inrichting van vele exposities. Een man als Dick is eigenlijk onvervangbaar.

De zoektocht naar nieuwe vrijwilligers blijft een aandachtspunt. Voor de balie zijn er nog altijd mensen welkom, maar ook op administratief gebied (ongeveer een dag per week) kijken we uit naar ondersteuning. Steun het museum want we kunnen het alleen met elkaar!!

Ik wens u veel leesplezier.

Jaap van Ravenswaaij, voorzitter

In memoriam

Onze goede vriend en waardevolle vrijwilliger Dick van Dijk is na een lange tijd van hoop op herstel van ons heengegaan.

Dick was op vele vlakken van het museum actief, heeft veel werk verzet bij de eerste uitbreiding, was suppoost, lette op alles wat in het gebouw niet functioneerde, was bij de opbouw van vele tentoonstellingen betrokken.

Dick was een vriendelijk mens en werd door ons allen zeer gewaardeerd!

We hebben op 29 mei 2019 afscheid van Dick genomen.

Van broodbakkerij tot Albert Heijn

Korte historie van Dorpsstraat 52-56

Op 14 november van dit jaar is het dan eindelijk zover. De nieuwe Albert Heijn in de Dorpsstraat zal op die dag geopend worden. Precies 135 jaar geleden werd op deze plek ook al een nieuwe winkel geopend. Mooie gelegenheid dus om eens wat over de geschiedenis van dit pand te vertellen.

Een brood-, beschuit- en kleingoedbakkerij

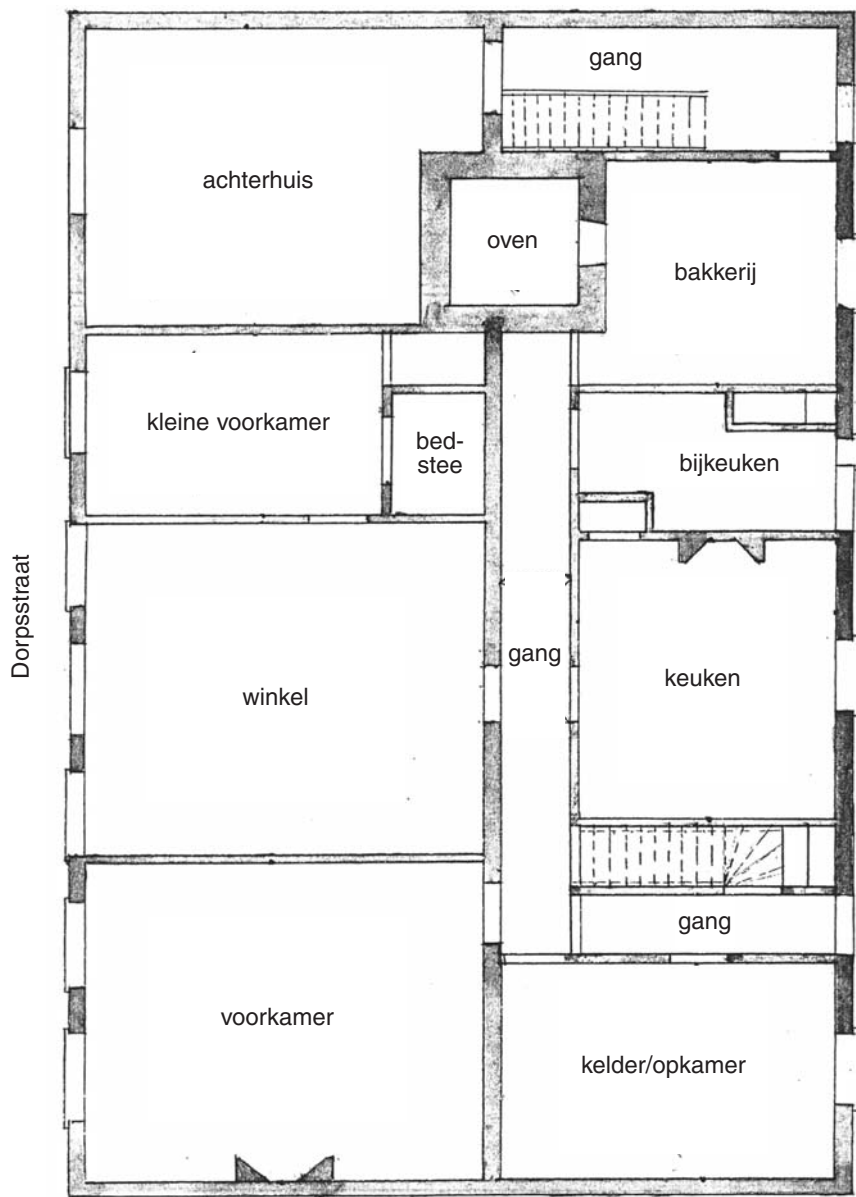
Hendrik Overeem werd in 1851 geboren als zoon van de broodbakker Aart Overeem en zijn vrouw Gerritje van de Peppel, die een bakkerij op de hoek van de tegenwoordige Klomperweg en Dorpsstraat hadden. (Tegenwoordig is Blooms & Blossom hier gevestigd.)

Hendrik groeide op in de zaak van zijn vader en begon in 1882 voor zichzelf als broodbakker in een oud pand schuin tegenover de winkel van zijn ouders. Hendrik liet dat oude huis in de zomer van 1884 slopen en volledig nieuw opbouwen inclusief een bakkerij met oven. Voor die bakkerij was, vanwege het brandgevaar, een vergunning nodig. Op 6 oktober van dat jaar deed Hendrik de officiële aanvraag voor het oprichten van “eene brood, beschuit en kleingoedbakkerij”. De aanvraag ging vergezeld van een plattegrond van het pand waarop de indeling van alle kamers goed te zien is. Het nieuwe woonhuis met winkel werd op 1 november 1884 opgeleverd; de bakkerij werd een maand later in gebruik genomen.

Hendrik was enkele dagen voor de oplevering van het pand gehuwd met de Veenendaalse Pietronella Aleida Hupkes, dochter van logementhouder Geurt Hupkes, en uit dat huwelijk zouden vier kinderen geboren worden: Aart, Gerritje, Maatje en Geurt.

Vanaf de Dorpsstraat gezien was rechts van het midden de ingang naar de winkel. Naast bakkerswaren werden hier onder andere ook touw, houten nappen, borstels, messen, scharen, pijpen, manden, blikken, schrijfwaren en wol verkocht. Op de toonbank stond een balans met gewichten om losse waren nauwkeurig af te wegen.

Rechts van de winkel was de voorkamer, waar een mooie linnenkast stond waarin al het linnengoed bewaard werd, met vazen bovenop de kast. Er was ook een kastje met porcelein, glaswerk, een zilveren inktstel, zilveren bestek en sieraden. In het midden van de kamer een mahoniehouten tafel met zes stoelen en zes stoven. Verder stonden er nog een canapé en een rieten stoel. Op de schoorsteen een pendule met twee kandelaars, ervoor

Plattegrond van het pand uit 1884.

een kachel met gruisbak. Tenslotte nog een tafeltje met een bijbel erop en een bloementafeltje. Boven de tafel hing een hanglamp en op de vloer lagen een kleed en matten.

Links van de winkel was de kleine voorkamer oftewel slaapkamer met bedstee. Naast deze slaapkamer was het achterhuis waar ook het kookfornuis stond; via dit achterhuis vond ook de aan- en afvoer van goederen plaats.

Achter de winkel, de voorkamer en de slaapkamer liep een lange gang die weer toegang gaf tot de kelder met opkamer, de woonkeuken, de bijkeuken en de bakkerij. Via een trap naast de bakkerij kwam men op de zolder waar naast veel spullen ook een partij hooi, hout en turf lag.

Achter het huis lagen in het varkenshok twee varkens. Daarachter was een grote groentetuin.

Helaas kwam er ook ongeluk in het leven van Hendrik. Nadat in 1890 zijn zeven maanden oude zoontje Geurt overleden was aan longontsteking, stierf drie jaar later zijn vrouw op de nog jonge leeftijd van 42 jaar door TBC; een ziekte waar in die tijd nog niets aan te doen was.

Hendrik hertrouwde in 1894 met Anna Margrieta Zwart uit Elburg en verhuisde twee jaar later met zijn kinderen naar die plaats. De winkel met woonhuis en bakkerij had hij toen al voor 4600 gulden verkocht aan zijn vijf jaar jongere broer en tevens bakker van beroep: Gerrit Overeem.

Waar Abraham de mosterd haalde

Gerrit (Gaart) Overeem was de jongste zoon van Aart Overeem en geboren op 25 december 1856. Hij zal ook het bakkersvak van zijn vader geleerd hebben en trouwde op 16 juni 1892 met de Amsterdamse koopmansdochter Louisa Willemina Sophia Nolke uit de Achterstraat. Er werden vijf kinderen geboren waarvan de oudste, Gerritje, later in het huwelijk zou treden met de landelijk bekende “boerenleider” Evert Jan Roskam.

Naast zijn bakkerij begon Gaart een winkel in kruideniers- en grutterswaren. De knecht “Mannes van Dientje”, ging met een volgeladen kruiwagen langs de klanten terwijl Gaart en zijn vrouw in de winkel stonden. Op de toonbank stond nog steeds de weegschaal met de koperen gewichten. De zaak liep zo goed dat Gaart omstreeks 1912 de kruiwagen verving door een oude damesfiets met een grote mand vol winkelwaren voorop, een mandfles raapolie en een blik petroleum aan het achterhek. De bestelde artikelen werden door Koos de knecht, die continu het Wilhelmus floot, bij de klanten thuisgebracht.

Dat de winkel van Gaart Overeem een begrip was in Lunteren bewijst de

volgende anekdote uit het begin van de 20e eeuw: De schilder Derk Roelofsen, die in het huidige Euterpe woonde, had drie knechten: Jan van der Horst, Willem van Surksum en Steven van Stuijvenberg die op een dag samen het tuinhek rond de villa van overbuurman Wilbrink aan het schilderen waren. Toen de 15-jarige Thomas, de jongere broer van Jan van der Horst, langskwam raakten ze aan de praat en vroeg Van Surksum aan Thomas of hij al een meisje had, waarop Thomas antwoordde dat hij daar nog helemaal niet aan dacht. “Maar je weet toch wel waar Abraham de mosterd haalt?,” vervolgde Van Surksum vertrouwelijk. “Dacht je dat ik dat niet wist”, antwoordde Thomas beledigd, “bij Gaart Overeem natuurlijk!” (Thomas is trouwens zijn hele leven vrijgezel gebleven.)

In 1921, Gaart was toen 65 jaar oud, deed hij de winkel over aan de winkelier en timmerman Jan Brouwer en ruilde met hem van woning. Jan Brouwer en zijn vrouw, die aan de Westelijke Parallelweg woonden (tegenwoordig nr. 5), verhuisden naar de Dorpsstraat en Gaart en zijn vrouw trokken in het huis van Jan Brouwer. Gaart Overeem overleed in 1928 op 71-jarige leeftijd. Zijn vrouw Louisa werd 76 jaar oud; ze overleed in 1935.

Groter assortiment en verbouw

Jan Brouwer, timmerman en tevens handelaar in kruidenierswaren, was geboren op 13 november 1886 als zoon van timmerman Dirk Brouwer en zijn vrouw Elizabeth Verschuur.

Op 13 mei 1913 trad hij in het huwelijk met de koopmansdochter Jansje Budding en in de jaren daarna werden er zeven kinderen geboren. Nadat hij de zaak van Overeem had overgenomen werd deze door Brouwer uitgebreid met een afdeling met snuisterijen en speelgoed. Nieuw in het assortiment was ook Amerikaans rookspek. Achter de kleine ruitjes van het winkelraam stonden verleidelijke stopflessen met snoep voor de passerende kinderen. Veel waren werden in die tijd nog los verkocht: stroop uit 't vat, raapolie uit een grote mandfles, mosterd uit een grote stenen pot en groene zeep uit een blikken bus. Op het eind van de toonbank stond een grote koffiemolen met een koperen kop en een vliegwiel met handvat, waarmee de verkochte koffiebonen op verzoek met de hand gratis gemalen werden. Er hing altijd een speciaal kruideniersluchtje in de winkel. Enkele weken voor Sinterklaas werden een zij- en achterkamer van de zaak ingericht als verkoopruimte voor speelgoed, speculaas en snoep, dat op tafels uitgesteld werd. Veel kinderen dromden op hun klompjes naar binnen om zich te vergapen aan al dat moois, maar het was verboden om ook maar iets aan te raken.

Jan Brouwer voor zijn kruidenierswinkel, omstreeks 1930.

(Fotocoll. Ver. Oud Lunteren.)

In 1934 besloot Brouwer de zaak drastisch te verbouwen. De kruidenierswinkel werd gemoderniseerd en de voormalige voorkamer werd verbouwd tot winkel voor bloemist De Jong. In het voormalige achterhuis werd een winkel gemaakt voor de loodgieter Berthus Gerritsen. Eind 1934 werden alle drie de zaken feestelijk geopend. Hetzelfde jaar werd er achter het pand ook nog een nieuwe schuur gebouwd die dienst deed als werkplaats voor Gerritsen. De bloemenzaak van De Jong werd al snel opgevolgd door een winkel van fotograaf Teunis Jan van Leijenhorst, die zelf aan de Spoorstraat woonde.

Omstreeks 1939 deed Jan Brouwer zijn kruidenierswinkel over aan Geurt Jan Dorrestijn en zijn vrouw Hendrika Brunekreef, die enkele jaren later opgevolgd werden door de winkelier Nicolaas Klumpenaar.

Van ijsmachine tot supermarkt

De timmerman Gerrit van Koesveld Sr. was met zijn vrouw Andrisa van Westerneng in 1942 in de Achterstraat komen wonen. Ze kregen twee kinderen: Gert en Jouke. Op aandringen van de Canadezen, die achter hun

*Gerrit van Koesveld Sr.
(Fotocoll. G. van Koesveld.)*

*Andrisa van Koesveld-van Westerneng.
(Fotocoll. G. van Koesveld.)*

De VIVO Supermarkt in 1977.

(Fotocoll. Ver. Oud Lunteren.)

huis hun bivak hadden, begonnen ze in 1945 met een oude ijsmachine ijs te maken. Niet lang daarna opende Gerrit Sr. in de oude winkel van fotograaf Van Leijenhorst zijn ijssalon en korte tijd later nam hij samen met zijn zus Neeltje de naastgelegen kruidenierswinkel van Klumpenaar over. De bovenverdieping werd in die tijd verhuurd aan de onderwijzers Bijlsma en Van de Zeeuw. In 1948 sloot Van Koesveld Sr. zich aan bij de VIVO, de Vrijwillige In- en Verkoop Organisatie. Bijna 20 jaar later, in 1966, volgde een grote verbouwing, waarbij de achter de winkel gelegen woonkamer en de winkel van Gerritsen bij de kruidenierszaak getrokken werden. Gert Jr. was inmiddels getrouwd met Heiny Vlastuin; ze waren ook werkzaam in de zaak en woonden boven de winkel. De werkplaats van Gerritsen achter het winkelpand werd verbouwd tot woning voor mej. Van Nieuwenhuizen, die op de Nederwoudse school werkzaam was. Dochter Jouke, de zus van Gert Jr., stond in de ijssalon, waar je inmiddels ook koffie kon drinken en wat kon eten. Na het overlijden van Van Koesveld Sr. in 1983, namen Gert en Heiny de zaak officieel over. In de

*Gert van Koesveld overhandigt een TV aan een prijswinnaar, 1982.
(Foto Cord Otting, Gemeentearchief Ede, GA06599.)*

*Jouke Quint-van Koesveld in haar koffieshop, 1989.
(Foto Cord Otting, Gemeentearchief Ede, GA07153.)*

jaren '80 volgde nog een grote verbouwing en veranderde de naam van de winkel in Super en later in Super De Boer. Begin jaren '90 verkochten Gert en Heiny de winkel aan de heer Griffioen, die de ijssalon bij de winkel trok. Omstreeks 2005 werd de hele zaak tenslotte overgenomen door de Albert Heijn.

H. van den Brink

Bronnen:

Gemeentearchief Ede: Reconstructie Bevolkingsregister.

Oud Archief: inv.nr. 1867, 2066, 2067, 2211, 2212, 2310.

Notarieel Archief Lunteren: inv.nr. 3733, akte 2506, inv.nr. 3734, akte 125, inv.nr. 37, akte 159.

Bouwtekening: 1934 nr. 0259.

Edesche Courant, 28 november 1934, 15 december 1934, 22 december 1934.

Lunters Nieuwsblad, 12 oktober 1982 en 19 oktober 1982, Waor Abram in 1905 de mosterd haalde, door Jan-Willem uut 't Woud.

Met dank aan Gert van Koesveld.

Lunteren 50 jaar geleden (1969)

Besprekingen over voortbestaan Ons Landhuis

De besprekingen betreffende het voortbestaan van Ons Landhuis, het vakantie- en vormingscentrum van de Ned. Ver. voor Slechthorenden, waren in de zomer van 1969 nog volop aan de gang. Het streven van het hoofdbestuur was erop gericht van het geheel een erkend vormingscentrum voor slechthorende jongeren te maken, zodat het complex door het rijk gesubsidieerd zou kunnen worden. Zelfs indien het overleg in gunstige zin zou aflopen, zou er veel geld nodig zijn voor de afbetaling van de hypotheek en ook voor de modernisering van het hoofdgebouw.

Voor “Naar Buiten” werd andere bestemming gezocht

Het bestuur van de Stichting Sociaal Werk van de Nederlandse Protestanten Bond te Utrecht ontkende in september 1969 alle geruchten met betrekking tot een eventuele verkoop van het vakantiecentrum “Naar Buiten” aan de Molenparkweg Oost.

Het hoofdgebouw, dat uit 1907 dateerde, werd vroeger zeer druk bezocht

door grote groepen kinderen uit het westen. Maar in 1969 was het gehele complex voor het overgrote deel van het jaar niet meer in gebruik. Aanvankelijk lag het in de bedoeling de vakantiekolonie om te vormen tot een tehuis voor geestelijk gestoorde bejaarden, zoals men dat toen noemde, maar daarvoor kreeg men geen toestemming van de inspecteur van de geestelijke volksgezondheid in Gelderland. Daarna werd overwogen er zo mogelijk een vakantiecentrum voor bejaarden van te maken. Er was al een plan klaar voor de verbouw van het centrum. Hierover was overleg gaande met de dienst gemeentewerken.

Rijk weigerde subsidie voor buitencentrum banketbakkers

De beheerder van het buitencentrum van de Amsterdamse banketbakkersschool aan de Engweg, de heer D. Griffioen, was begin 1967 optimistisch het gebouw ingetrokken. Twee en een half jaar later was hij alleen maar gedesillusioneerd. Het hoofdgebouw in Amsterdam werd als rijksonderwijsinrichting wel gesubsidiëerd, het buitencentrum in Lunteren echter niet. Griffioen vond dat maar vreemd. Het verblijf van de leerlingen in het centrum te Lunteren vormde namelijk een belangrijk onderdeel van hun opleiding. Ze leerden er onder meer koken, hetgeen een nuttig onderdeel was omdat verscheidene leerlingen later ook nog de kokschool wilden gaan bezoeken.

Door het uitblijven van subsidie moest naar andere mogelijkheden worden uitgezien om het centrum in Lunteren in stand te houden. In de weken dat er geen leerlingen van de banketbakkersschool waren, probeerde men

Het buitencentrum van de banketbakkers toen het nog Dr. De Visserhuis heette.

andere gasten aan te trekken. Dat konden studenten zijn, leerlingen van nijverheidsscholen en andere groepen die in het rustige Lunteren onder ideale omstandigheden een werk- of studieweek wilden houden.

Eventueel was men zelfs bereid gedurende de zomermaanden gezinnen te herbergen. Deze moesten echter in de niet al te ruime keuken zelf hun maaltijden koken.

Het verhuren van deze accommodatie was de enige kans om het centrum voor de Amsterdamse banketbakkersschool te behouden.

Notaris Westhoffhuis was dringend aan nieuwbouw toe

In de Stichting voor Sociaal en Cultureel Vormingswerk was de stemming somber in de zomer van 1969. Niet zozeer omdat er zorgen van financiële aard waren maar vooral omdat er nog steeds geen uitzicht was op nieuwbouw. Het was wel zeker dat het oude Westhoffhuis tegen de vlakte zou gaan. De plannen om op dezelfde plaats een nieuw gebouw neer te zetten bleven echter bij de gemeente veel te lang “in studie”.

De Stichting had het Westhoffhuis steeds van de gemeente kunnen huren. Tegenover een niet al te hoge huur stonden echter heel wat nadelen. Eén daarvan was dat men nooit baas in eigen huis kon zijn. Daarom wilde de Stichting zelf een nieuw gebouw laten neerzetten. De tekening daarvan was al lang klaar.

Men sukkelde al een paar jaar met de ruimtelijke problemen en daarover had de Stichting herhaaldelijk contact met de gemeente. Men vond daar steeds een willig oor, maar daar schoten ze weinig mee op.

De hoofdleder C. Prigge was er wederom in geslaagd een groot aantal medewerksters en medewerkers aan te trekken. Organisatorisch liep het dus perfect. Bijzonder jammer was het dan ook dat de bouwplannen opnieuw stagneerden.

Brandstoffenhandel van Dirk de Koning fuseerde

De enig overgebleven particuliere brandstoffenfirma van Dirk de Koning ging in september 1969 verdwijnen. Het was een moeilijke beslissing geweest, maar door de komst van het aardgas werd de omzet elk jaar kleiner. In het belang van zijn klanten had hij tenslotte aangestuurd op een fusie met de firma Steenbeek in Ede.

Dirk de Koning had het bedrijf in 1936 gesticht en door de jaren heen had hij drie soortgelijke zaken overgenomen. Mede daardoor bleef de omzet voortdurend groeien, maar toen het aardgas kwam, werd de vraag naar vaste brandstoffen steeds minder. De Koning liep al enige tijd met fusieplannen rond; had de uitvoering daarvan steeds uitgesteld, maar moest

Kolenboer Dirk de Koning in zijn jonge jaren.

(Fotocoll. Ver. Oud Lunteren.)

tenslotte toch de knoop doorhakken. Voor het personeel had het allemaal geen nadelige gevolgen. Jan Veldhuizen (beter bekend als “Ouwe Jan” of “Jan van de kolenboer”) was al 79 jaar. Hij had steeds willen blijven doorwerken, maar nu moest hij toch maar met “vervroegd” pensioen. Gijs Heiwegen zou verbindingsman blijven voor de nieuwe combinatie.

Eerste reisbureau in Lunteren

In de loop van 1969 kreeg Lunteren een zelfstandig werkend reisbureau. De heer L. Kruik Jr., verbonden aan het Geldersch Effectenkantoor en het assurantie- en accountantskantoor van zijn vader de heer L. Kruik Azn., had zijn jarenlange ervaring bij de Holland-Amerika Lijn ten nutte willen maken. De heer Kruik zou zelf de nieuwe afdeling behartigen en wellicht in een later stadium overwegen om personeel op te leiden. Het lag in zijn bedoeling zich te concentreren op buitenlandse reizen, waartoe hij contact had met diverse tour-operators.

Hotel De Paaseik werd tehuis voor bejaarden

Het vroegere Hotel De Paaseik aan de Bosrand, werd half september 1969 een verzorgingstehuis voor bejaarden. Het tehuis had een opnamecapaciteit van 22 personen.

De heer en mevrouw J. A. Kloots en A. M. Kloots-Hoevers, die samen de

De Paaseik werd bejaardentehuis.

(Foto: Arie Nijhof, Gemeentearchief Ede, GA34294.)

leiding in het tehuis uitmaakten, hadden het gebouw gekocht en laten verbouwen teneinde 't geschikt te maken voor de nieuwe functie. Het echtpaar had veel ervaring op het gebied van de bejaardenverzorging. De heer Kloots was gediplomeerd hoofdverpleger en had als zodanig gewerkt in ziekenhuizen en in het bejaardentehuis van zijn ouders in Lochem. Mevrouw was enige tijd directrice van datzelfde tehuis, zij begon als zestienjarig meisje in een psychiatrisch ziekenhuis als leerlingverpleegster. Zowel mijnheer als mevrouw Kloots werkten zelf mee in het nieuwe tehuis aan de Bosrand, samen met vier verzorgers, een kok en een secretaresse. Het gebouw had dertien kamers, een conversatie- annex eetzaaltje, keuken en ziekenzaaltje.

Bakkerij Van Snippenberg sloot de deuren

De oudste bakkerij van Lunteren sloot eind november 1969 de deur. De laatste eigenaar, de heer Evert Jan van Snippenberg, zag er geen toekomst meer in. Het was altijd een familiezaak geweest, maar er waren geen opvolgers en door de toenemende exploitatieproblemen had hij besloten de zaak te verkopen.

*Toen deze foto op 6 februari 1970 gemaakt werd, stond het pand leeg.
(Fotocoll. H. van Veldhuizen-Soetendaal.)*

Zijn oom, Marinus van Snippenberg uit Ede, betreurde het dat het bedrijf gesloten was. Hij vond het jammer dat de bakkerij de honderd jaar niet gehaald had. Hij was nog in het gebouw geboren, dat was in 1908. Zijn ouders hadden vijftien kinderen en daarom moest er hard gewerkt worden in het bedrijf dat zijn vader, Jacobus van Snippenberg, in 1888 was begonnen. Later was de zaak overgenomen door zoon Jan en nog later door diens zoon Evert Jan van Snippenberg.

Heel goed herinnerde Marinus zich nog dat hij in zijn schooljaren samen met zijn vijf broers steeds in de vakanties brood moest bezorgen. Voor twee krentebollen of een rolletje beschuit werden ze dan nog even naar De Leperkoen gestuurd en dat was een heel eind van de bakkerij af.

Voorals oudere Lunteranen zouden eraan moeten wennen dat de bakkerij na 81 jaar dicht ging, want bakkerij Van Snippenberg was lang een bekend begrip geweest.

HvdB

Giften aan Museum Lunteren

Regelmatig krijgt het museum giften, waar we heel dankbaar voor zijn en die in exposities kunnen worden gebruikt of een bijdrage kunnen leveren aan de historische archieven van de Vereniging.

Van de fam. Hendriksen uit Ede kregen we twee schilderijen van Anthonie Beek, voorstellende een dorpsgezicht

en een vriendelijke tafereel van een vrouwtje dat voor haar boerderijtje de kippen aan het voeren is.

Anthony Beek

(Edam 1869 - Lunteren 1951)

Anthony Beek was het tiende kind van een Edamse broodbakker. Hij kreeg zijn eerste schilderslessen op de “Clyne School” te Amsterdam, waarna hij zijn opleiding vervolgde aan de Academie van Beeldende Kunsten in Parijs.

Zijn eerste grote schilderijen vielen de schilder Dick Nanninga op en deze introduceerde hem bij de Kunsthandel Meijer Wolf Goudekot in Amsterdam. De jonge Beek ging vervolgens voor deze internationaal actieve firma schilderen; zijn specialiteit was het vervaardigen van werken, waarvan het kleurgebruik deed denken aan de 17e eeuwse Hollandse meesters.

In 1892 richtte hij samen met de Amerikaanse aquarelliste Alice Dow Engley (1867-1951) - met wie hij vanaf 1899 enige jaren gehuwd is geweest - de “Kunstvereniging Gerard Dou” op. Deze had tot doel de schilderkunst in brede zin te bevorderen. Zij wilden dit o.m. bereiken door het houden van exposities in binnen- en buitenland op hun schip “Gerard Dou”. Hiermee had zij veel succes, mede ook door de deelname eraan van gerenommeerde kunstenaars als Thérèse Schwartze, Lizzy Ansingh, Arthur Briët en zijn zwager Hendrik Weegewijs.

Nadien heeft hij in Blaricum gewoond en in 1933 verhuisde hij naar de Van Peursumsweg in Ede; twee jaar later naar Bennekom.

In 1937 verhuisde hij naar Lunteren, waar hij op de bovenverdieping van het stationsgebouw zijn “Kunstvereniging Gerard Dou” huisvestte; hier vonden doorlopend exposities plaats. Bij het 45-jarig bestaan van de vereniging in 1937 kreeg hij een serenade van de muziekverenigingen OBK uit Bennekom en KNA uit Lunteren.

Anthony had grootse plannen om in Lunteren een eigen museum te stichten en daarmee Lunteren tot een bekend kunstcentrum te verheffen. Na enige niet geslaagde pogingen, opende hij in juli 1939 in de Dorpsstraat het “Anthony Beek Museum” dat echter financieel niet levensvatbaar bleek te zijn en mede door het uitbreken van de oorlog een jaar later weer moest sluiten.

In 1946 trouwde hij voor de derde keer en laatstelijk woonde hij aan de Veenweg. Hij ligt begraven op de Algemene Begraafplaats te Lunteren.

Gastenboek

The Sixties

Een hele leuke tentoonstelling! Het riep veel herinneringen op aan onze tienerjaren.

Evert en Emmy Somer uit Ede

Vanuit het westen hier naartoe gereden voor de tentoonstelling jaren 60. Dat is de moeite waard. Genoten van jeugdherinneringen. Wij vonden het heel erg interessant.

Familie Martens en Arnoldussen

Het is een mooi museum, van alles wat. Van de ijstijd tot de jaren 60. Het was zeer de moeite waard! Genoten!!

Harrie en Teunie Broer, Gorinchem

Zeker de moeite waard. Gezellige ontvangst door attente vrijwilligers!

Fam. Kruithof, dhr. Van Spanje

Diverse collecties waren er te zien; super.

Eline D.

Verrassend veelzijdig. Leuk die sixties! Succes met “groter groeien”.

Op werkbezoek in dit museum. Geweldig leuk museum. Heel leerzaam voor ons. Fantastisch resultaat met toch het bescheiden aantal vrijwilligers. Hartelijk dank, veel succes en hopelijk een weerzien in museum Voorschoten!

Jan Kruis

We hebben genoten. De kinderen zijn creatief geweest met strips. Veel succes met de verbouwing.

Fam. De Ruyter de Wildt

Een prachtige tentoonstelling. Jullie hebben eigenlijk altijd hele leuke plannen voor tentoonstellingen, zo vernieuw je alles en blijven er mensen komen!

Wat een gave tentoonstelling, hoop dat er vaker zo'n leuk onderwerp langskomt voor jong & oud. Complimenten!

Wat een leuk museum! Genoten van de strippagina's van Jan, Jans en de kinderen, maar ook van de geschiedenis tentoonstellingen.

Jan en Nicky

Als Edese Jan, Jans en de kinderen fans, kwamen wij naar Lunteren voor de tentoonstelling. Leuk museum met mooie verhalen over de geschiedenis van Lunteren.